

Fricosul

de Emil Gârleanu

Iarnă. Noapte lucie pe o lume ca din povești: copaci de zahăr, câmp de cristal, iaz de oglindă. Și-n cuprinsul larg, uriașul policandru al cerului își aprinde, una câte una, luminile, ca într-o nemăsurată sală de danț. Viețuitoarele pustietății sunt îmbătate de farmecul acesta: paserile zbor ca ziua; lupul poposește pe labe, în hățișuri, și privește nemișcat; vulpea stă lângă vizuină și nu se-ndură să meargă la vânat; veverița pleacă creangă lângă creangă și hoinărește, ca o deșuceată, pădurea-ntreagă. Iar iepurele a zbughit-o la jucat. Încet, ascultând, ispitind, a ieșit tiptil-tiptil din curătură, și când a ajuns la margine și-a văzut întinderea lucie de zăpadă, a-nceput să sară de bucurie:

„Poate mai întâlnesc un prieten”, își zise iepurașul.

Și gândul îi răspunse:

„Poate mai întâlnești un prieten...”

Și iar țupai-țupai, iepurele sare vesel:

„Poate dau și peste o prietenă.”

Și gândul:

„Poate dai și peste o prietenă.”

Și mergând așa, iepurașul cu gândul își vorbesc:

„Ce lumină, și totuși luna încă nu a răsărit.”

„...Și totuși luna încă nu a răsărit.”

„Dar o să răsară.”

„...O să răsară.”

Și cum mergea pe marginea unei vâlcele, iepurașul se opri o clipă să se odihnească. Atunci, de la spate, se ridică, albă și ea, ca de gheață, luna. Stelele pâliră; pădurea, copacii, tufele își dezbrăcară deodată umbra. Iar iepurașul împietri de groază: chiar de lângă el, se întinse pe pământ o arătare cu două coarne grozave. După clipa de spaimă, iepurașul se destinse ca o coardă și o zbughi la goană, se prăvăli în vale, veni de-a dura ca un bulgăre, se sculă și iar se rostogoli până jos; apoi o luă de-a dreptul, tăind câmpul. Se opri tocmai în stuhăria iazului.

Acolo, de-abia suflând, se ghemui cu ochii închiși... Să nu-și mai vază umbra!

Vocabular:

lucie= lucioasă, strălucitoare;

iaz= lac mic;

polcandru= candelabru, lustră;

hățișuri= locuri pline de măracini și tufișuri;

deșuceată= nebun, smintit, destrăbălat;

curătură= loc curățat de copaci într-o pădure;

vâlcea= vale mica;

se prăvăli= se răsturnă, se rostogoli;

stuhăria= stufăria (loc unde este adunat mult stof)

Exerciții aplicative:

1. Povestirea "Fricosul" este scrisă de:

- a) Ion Creangă b) Emil Gârleanu c) frații Grimm

2. Întâmplarea se petrece în anotimpul:

- a) primăvara b) vara c) toamna d) iarna

3. Personajele poveștii sunt:

- a) umbra iepurașului b) iepurașul c) iepurașul și umbra iepurașului

4. Ordonați cuvintele următoare pentru a alcătui o propoziție:

- a) o clipă , se opri , să se odihnească , Iepurașul

- b) un , mai , prieten , Poate , întâlnesc .

5. Găsiți cuvinte:

cu sens asemănător pentru :

copaci – _____

poposește – _____

zăpadă – _____

cu sens opus pentru:

noapte – _____

uriaș – _____

prieten – _____

6. Căutați în text fragmentul care prezintă dialogul dintre iepuraș și gândul său.

7. Formulați răspunsuri potrivite:

Unde și când se petrece întâmplarea?

Cum se comportă viețuitoarele pustietății?

Cu cine vorbește iepurașul?

De ce s-a speriat iepurașul când a răsărit luna?

8. Completați proverbele următoare :

Cine aleargă după _____, nu prinde nici unul.

Iepurele se teme și de _____.

Nu știi de unde _____ iepurele.